

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXXII. De Eusebio Episcopo Samosatensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

εις την οικίαν Δξορακήσαι παλίδα και
 παλαιά ενζώιον αν' εκείνη παροβάλλον-
 το, παροφανή των δρεϊς δογματων σωήγο-
 ρον, σω δρεϊω γδ' ετ' ετον διακονίας ηξιωμέ-
 νον, ο μέγας αλέξανδρος απεκήρυξεν. ενθ' υς
 δη γεν, το υγαιων πληθος τε την νόσον εισ-
 δεδεγμένα αποκριθεν, εις την αποσολικη
 εκκλησίαν την εν τη καλεμένη παλαιά δια-
 κειμένω ηθροζοντ. τριάντοτα μω γδ' ετη
 μετά γε τας κα' ευσαθίς ε' πανδοφήμας γε-
 γρημένας επιβλας, διετέλεσαν της δρειαν-
 κής ανεχόμενοι βδελυρίας, και χρησιμ' τινα
 μεταβολη παροσδεχόμενοι. επειδη δε ει-
 δον την ασέβειαν παρ' αυτοις αυξανόμενη,
 και εδ' μω των αποσολικων ανεχομένες
 δογματων, και παροφανως πολεμιμένες,
 και κρυβδω επιβλαδομένες, ετον μενθειον
 δελαθέτα μελέτιον, ενζώιον δε τον της αι-
 ερέσεως προσατλω αν' εκεινη την προεδειαν
 δεξάμενον, των προς τον λατ ανεμνηθησαν
 ειρημένων. σωζων σωζε την σεαυτε ψυχην,
 παρθε δε δη τετοις, και των εν αγελικων νό-
 μων, οι σαφως διαγορδύσσει, ει ο οφθαλ-
 μος σε ο δεξιός σκανδαλιζε σε, εκκοψον
 αυτον ε βάλε από σε. ταυτα δε κ' παρι χει-
 ρος και ποδος ο δεσποτης ενομοθέτησε, και
 προσέθηκε. συμφερε γαρ σοί να απόληαι
 εν των μελων σε, και μη όλον το σώμα σε
 βληθη εις γέενναν. η μιν εν της εκκλησίας
 διαίρεσις τετον τον τρεπον εγενετ.

Κεφ. λδ΄.

Πει ιουβιου επισκου Σαμοσατη.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΔΕ Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ Ε ΚΑΙ ΠΡΟΨΕΝ
 ΕΜΝΗΔΙΩ, Ο ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΠΙ-
 ΣΘΥΣ, ΤΩΝ ΣΩΤΗΚΩΝ ΤΗΝ ΠΑΡΕΒΑΣΗ ΘΕΑ-
 ΣΑΜΕΝΘ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΓΚΕΧΕΙΡΙΣΜΕΝΩ ΩΧΕΤΟ ΠΟ-
 ΛΙΝ. Ε ΔΕ ΤΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΕΛΕΓΧΟΝ ΥΦΟΡΩΜΕΝΟΙ,
 ΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΝ ΕΠΙΣΑΝ ΑΠΟΣΕΙΛΑΙ ΤΙΝΑ ΤΟ
 ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΟΜΙΣΜΕΝΟΙ. ΚΑΙ ΔΗ ΠΕΙΘΕΙΣ Ο ΒΑ-
 ΣΙΛΔΟΣ, ΑΠΕΣΕΙΛΕ ΤΙΝΑ ΕΔΥ ΚΥ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑΝ
 ΕΝΑΛΛΑΘΟΜΕΝΟΣ ΙΠΠΩΣ ΕΛΑΥΝΩΝ ΕΙΩΘΟΤΑ
 ΚΥ ΤΑΣ ΑΠΟΚΡΕΙΣΤΑΣ ΩΣ ΤΑΧΙΣΑ ΦΕΡΟΝΤΑ. ΕΠΕΙΔΗ
 ΔΕ ΑΦΙΚΕΘ Ε ΤΑ ΠΑΡΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΠΗΓΕΙ-
 ΛΕΝ. ΕΚ ΑΝΕΧΟΜΑΙ, ΕΦΗ ΕΥΣΕΒΙΟΣ Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ,
 ΤΗΝ ΚΟΙΝΗΝ ΑΠΟΔΕΝΑΙ ΠΑΡΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΠΕΙΝ
 ΑΝ ΑΠΑΙΤΗΣ ΟΙ ΔΕΔΩΚΟΤΕΣ ΚΥ ΤΑΥΤΩΝ ΓΕΝΟΙΤΕ.

A ut ille in patriam suam relegaretur. Statimque Euzoium in ejus locum substituerunt, qui opinionibus Arii palam patrocinebatur. Hunc enim adhuc diaconatus officio fungentem, Magnus Alexander unquam cum Ario damnaverat. Mox igitur sanior pars populi, ab iis qui Ariana labe contacti erant se se abrumperet, in Apostolica Ecclesia quae in veteri, ut vocant, urbe sita est, congregari coepit. Etenim post insidias eximio illi Eustathio structas, triginta deinceps annos impietatem Arianorum pertulerant, res in meliorem statum mutatum iri sperantes. Sed cum impietatem magis magisque apud se crescere viderent, & eos quidem qui Apostolicam doctrinam servabant, tum aperte oppugnari, tum occultis insidiis peti, ac divinum quidem Melletium exturbari, Euzoium vero patronum sectae Arianorum in ejus locum substitui, recordati tunc sunt eorum quae dicta sunt olim beato Lot: Servans serva animam tuam. Memoria quoque repetierunt Evangelicas leges, quae diserte praecipunt: Si oculus tuus dexter scandalizat te, erue illum & projice abs te. Eandemque legem de manu ac pede Dominus tulit, haec addens: Melius enim est tibi, ut pereat unum ex membris tuis, quam ut totum corpus mittatur in gehennam. Et Antiochenis quidem Ecclesiae divisio contigit in hunc modum.

CAP. XXXII.

De Eusebio Episcopo Samosatensi.

PORRO admirandus Eusebius, cui, ut supra retuli, commendatum fuerat commune decretum, cum pacta conventa violari cerneret, in urbem sibi commissam revertus est. Arianus vero metuentes ne propriis subscriptionibus convincerentur, suaserunt Constantio ut mitteret quendam, qui decretum illud repeteret ab Eusebio. Quibus obsecutus Imperator, unum ex iis militum, qui permutatis equis publicis itinera conficere, & quam celerissime responsa perferre solent. Is cum ad Eusebium venisset, & Imperatoris ei mandata exposuisset, tunc admirandus Eusebius, non possum, inquit, commune depositum restituere, nisi congregatis prius universis Episcopis, qui mihi illud commendarunt. Et nuntius quidem haec ad Imperatorem

Q

retulit. Hic vero irā succensus, denuo
 scripsit, decretum reddi iubens. Ad-
 jecitque mandasse se, ut dextra illi ma-
 nus abscinderetur, nisi decretum red-
 didisset. Verum hæc terroris tantum
 incutiendi causā scripserat. Perlatori
 enim epistolæ mandavit, ne id quod
 ipse minatus fuerat, exequeretur. At
 divinus ille vir perlectis Imperatoris
 litteris, cum supplicium quod ipsi in-
 tentabatur, didicisset, unā cum dextra
 sinistram quoque manum protendit,
 ambas abscindi iubens. Nam decre-
 tum, inquit, non reddam, quo Aria-
 norum improbitas apertissime convin-
 citur. Hanc ejus fortitudinem cum
 Constantius cognovisset, & tunc lau-
 davit plurimum, & postea mirari non
 desuit. Nam & inimici excellentem
 adversariorum virtutem admirantur,
 rerum gestarum magnitudine com-
 pulsi. Per idem tempus Constantius
 cum accepisset Julianum, quem in Eu-
 ropa Cæsarem constituerat, res novas
 moliri, & contra auctorem suum co-
 pias cogere, è Syria digressus, in Cili-
 cia extremum diem obiit. Neque enim
 eum adiutorem habuit, quem pater
 ipsi reliquerat; quippe qui paternæ
 pietatis hæreditatem integram atque
 illibatam non servasset. Quam ob cau-
 sam moriens acerbe lamentatus est,
 quod fidem immutavisset,

Α ταῦτα ὁ μὲν ἀπήγειλε τῷ πεπομφότῳ. ὁ
 δὲ τὰ θυμῷ ζέσας, ἐπέσειλεν αὐτῷ πάλιν δόπο-
 δ' ἂναι παρεγλυῶν. καὶ προσηέθεικεν ὡς πρὸς
 ἑτάξεν ἐλήμηθῆναι αὐτὴ τὴν χεῖρα τὴν δε-
 ξιάν, εἰ μὴ δοίη τὸ ψήφισμα. ταῦτα μὲν οὖν
 δεδ'ητόμορος ἔγραψε. τῷ γὰρ κομίζοντι τὴν
 ἐπιστολὴν ἀπηγόρευσε, ἀπερὲς ἠπέλιψε δρᾶ-
 σαι. ἐπειδὴ δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἀναπύξας ὁ θεὸς
 ἐκείνος ἀνῆκε, ἔδεν ἐν τοῖς γεράμμασιν ἡ
 βασιλίδος ἠπέλιψε κόλασιν, μὴ τῆς δεξιᾶς
 καὶ τὴν ἐυώνυμον προσηέθεικεν, ἀμφὼ τῷ χεῖρ
 Β τεμῆν παρεγλυῶν. τὸ γὰρ ψήφισμα ἔσθη ἐ-
 δώσω, τῆς δωρειαικῆς μοχθηρίας ἐλέγχει
 ὄντα σαφῆ. ταῦτ' αὐτῷ τὴν ἀνδρείαν μα-
 θῶν ὁ κωνσάντιος, καὶ τότε ἠγάθη, καὶ διετέ-
 λθη θαυμάζων. θαυμάζει γὰρ ἔδυσμύρεται
 τὰ τῶν ἀνιπάλων πλεονεκτήματα, κατὰ τὴν
 μεγέθει τῶν προσηομένων ἀναγκαζόμενοι.
 καὶ τῆτον τὸν χρόνον ὁ κωνσάντιος πυθόμενος
 ὅτι ἰουλιανὸς ἐν τῆς ἐυρώπης ἀπέφηνε καίσα-
 ρα, μείζονων πραγμάτων ἐφίεσται καὶ κατὰ τὴν
 τελευτηκότος στρατιᾶν σωμαγείρῃ, δὸτὸ μὲν
 τῆς σκευῆς ἀπῆρεν, ἐν δὲ τῆ κιλικίᾳ τὸν βίον
 κατέλυσε. ἔ γὰρ εἶχεν ἑπικύρον ὃν ὁ παῖς
 αὐτῷ καταλέλοιπε, τῆς πατρῴας εὐσεβείας
 ἄσυλον ἐφυλάξας τὸν κληῖρον. ἔ δὲ ἕνεκα,
 πικρῶς ὠλοφύρετο τῆς πίστεος τὴν μετέθεσθαι.

Explicat Liber secundus.

Τὸ δὲ δὲ λόγος τέλει.